

ÚJRA ERŐS BÁSTYA

PÁRATLAN OLDAL - LIX. évfolyam, 27. szám, 2015. július 3.

Már népünk másik Nagy Vezére, Rákosi Mátyás is úgy döntött, hogy kerül, amibe kerül, Magyarországnak erős bástyává kell lennie, tehát érdemes komolyabb összeget áldozni a délszláv határ 627 km hosszúságban történő lezárására. A munka 1949-ben elkészült, pár év elteltével azonban kiderült, hogy ezzel a problémának még korántsincs végük. „Az a helytelen felfogás uralkodik – panaszolta fel a Határőrség a Belügyminisztérium Kollégiumának 1953. november 10-i ülésén –, hogy a határ a műszaki zárnál kezdődik, ezért nem fordítanak gondot a műszaki záron túli területek őrzésére, lezárására.” Vajon mi fordítani fogunk? Mert anélkül, ugye, mit sem ér az egész. Akadtak továbbá (és sajnos újfent akadhatnak) a határzárral kapcsolatban másféle gondok is, melyek előrevetítik, hogy az e célra előirányzott cca. 22 milliárd nem lesz egyszersmindenkorra elég. „A műszaki berendezések állapotában komoly hiányosságok vannak – hangzott a panasz alig négy évvel később, 1953-ban. – Nem mindenütt összefüggő és karbantartott a nyomsáv. A drótakadály és az aknatelepítés ma már elavult, nem képez komoly akadályt a határsértőknek. A drótakadály berozsdásodott, 1949 óta cserélve nem lett, karbantartása és pótlása igen sok balesettel járna”. Hiába, no, az erős bástya drága bástya is.